

opusdei.org

Maria Magdalena: Gran deixebra de Crist

Un article de Mons. Xavier Echevarria escrit el 2016 quan el papa Francesc va elevar la memòria litúrgica de Maria Magdalena (22 de juliol) a categoria de festa, com la dels altres apòstols.

21/07/2022

**Maria Magdalena, propera al
Mestre**

Al llarg de l'any, la litúrgia convida els cristians a recordar algunes de les figures que van seguir de prop Crist. Fer memòria dels sants constitueix un incentiu per revitalitzar la vida cristiana, fixant-nos en aquells - homes o dones-, que amb l'exemple i la intercessió, conviden el Poble de Déu a contemplar el futur amb esperança segura.

El Papa Francesc, en aquest any de la misericòrdia, ha volgut subratllar la rellevància d'una gran figura, seguidora de Crist, Maria Magdalena, disposant que la memòria litúrgica s'elevi a la categoria de festa. Amb aquesta decisió, el Sant Pare desitja que l'exemple d'aquesta santa deixeb-la de Jesús sigui més present en la vida de pietat de l'Església.

La Magdalena irromp en l'Evangelí amb la força de qui estima profundament i desitja estimar sempre més. D'ella s'escriu en el text

que Jesús havia expulsat set dimonis, una afirmació que pot referir-se a situacions doloroses, físiques o morals. En qualsevol cas, el sofriment la va conduir a Crist i, d'aleshores ençà, no va mirar enrere. Va comprendre que el seu caminar ja només tenia sentit si s'esmerçava al servei de Déu i dels germans.

Alliberada d'aquests mals, es mostra gran i generosa davant dels nostres ulls, quan -propera a la Creu- ens va oferir una lliçó de fortalesa; i després, acudint a la tomba del Crucificat, no va permetre que l'esperança s'apagués al món. Gran deixeble de Crist va ser Maria Magdalena!

«Dona, per què plores?», li va preguntar Crist quan havia arribat a buscar-lo al sepulcre, per ungir-ne el cadàver, i el cercava amb passió santa, amb perseverança. Com va assenyalar moltes vegades el fundador de l'Opus Dei, «sense Jesús,

no estem bé». El 1964, en la memòria litúrgica d'aquesta dona, sant Josepmaria va fer l'oració personal davant el Sagrari i, entre altres coses, comentava: «El sepulcre buit! Maria Magdalena plora, feta un mar de llàgrimes. Necessita el Mestre. Hi havia anat per consolar-se una mica estant a prop d'Ell, per fer-li companyia, perquè sense el Senyor no paga la pena cap cosa. Persevera Maria en oració, el busca per tot arreu, no pensa més que en Ell. Fills meus, enfront d'aquesta fidelitat, Déu no es resisteix: perquè tu i jo traguem conseqüències; perquè aprenguem a estimar i a esperar de veritat».

En un primer moment, ella no va reconèixer el Mestre. Però va perseverar en l'afany de trobar-lo. Només en escoltar-ne el nom, amb l'accent personalíssim amb què Jesús s'adreça a cada un, reconeix el Salvador. I a ella, la primera entre els

deixebles que va veure el Ressuscitat, se li confia el primer anunci de la resurrecció: un missatge que no ha cessat de difondre des de llavors en el món. Una preciosa responsabilitat que recau ara en cada un de nosaltres. Quantes vegades se serveix el Senyor d'altres persones, per cridar-nos a cadascú pel seu nom i comunicar-nos també l'encàrrec de donar-lo a conèixer a altra gent!

Les dones de l'Evangelí -María Magdalena, Marta i Maria de Betània, Joana, Susanna i Salomé-, van servir Jesucrist amb una lleialtat que no sempre van demostrar els deixebles. Elles acompanyaven el Mestre pels camins de Palestina o el van allotjar a la seva llar; van plorar al seu costat en el camí de la Creu; van ser amb la Mare, Santa Maria, fins al patíbul; i van voler honorar el cos de Jesús després de la sepultura...

Avui com aleshores, la dona està cridada a contribuir a la missió de l'Església amb la intel·ligència, la sensibilitat i fortalesa, la pietat, el zel apostòlic i l'afany de servei, la capacitat d'iniciativa i la generositat. Però, per sobre de tot, pot contribuir -com els altres fidels cristians- amb la santedat personal. Aquest és l'ensenyament primordial de la vida de Maria Magdalena: qui desitja veritablement servir l'Església, primer de tot posa els ulls en Crist, el segueix de prop pels camins de la terra, amb fidelitat total, fins i tot quan els altres fugen davant la aparent victòria del mal.

El proper 22 de juliol ofereix una ocasió per recordar la vida de la Magdalena, que ve a presentar-se com el resum de la biografia de cada cristià: començar i recomençar, amb humilitat; estimar Crist; confiar en Ell malgrat les ombres que, de vegades, potser enfosqueixin el camí;

servir els altres amb afany creixent, al lloc on ens ha tocat viure. La humanitat necessita dones i homes així: capaços d'anar sense defallir a la misericòrdia divina, lleials al peu de la Creu, atents a escoltar-lo -en les tasques ordinàries de cada jornada- el propi nom dels llavis del Ressuscitat.

+ Xavier Echevarría (Madrid, 1932 - Roma, 2016)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/article-del-
prelat-sobre-santa-maria-magdalena/](https://opusdei.org/ca-ad/article/article-del-prelat-sobre-santa-maria-magdalena/)
(10/04/2026)